

**REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE**

**KLASA: UP/II-034-02/26-01/83
URBROJ: 354-02/8-26-5
Zagreb, 25. veljače 2026.**

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, OIB: 95857869241, u Vijeću sastavljenom od: Danijele Antolković, zamjenice predsjednice te Olge Majdak Huljev i Marijane Gortan Krnić, članica, postupajući po žalbi žalitelja Intis Engineering d.o.o., Zagreb, OIB: 63134223890, izjavljenoj u odnosu na odluku o odabiru u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2025/S F05-0002042, predmet nabave: infrastruktura za punjenje električnih autobusa, naručitelja Promet d.o.o., Split, OIB: 13421314997, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14, 98/19 i 41/21) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16 i 114/22, dalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Odbija se žalba žalitelja Intis Engineering d.o.o., Zagreb kao neosnovana.
2. Odbija se zahtjev žalitelja za naknadom troškova žalbenog postupka.
3. Odbija se zahtjev odabranog ponuditelja za naknadom troškova žalbenog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj Promet d.o.o., Split, objavio je 21. kolovoza 2025. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje: EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2025/S F05-0002042, predmet nabave: infrastruktura za punjenje električnih autobusa. Kriterij za odabir ponude je ekonomski najpovoljnija ponuda koja se određuje na temelju cijene (50 bodova), maksimalno moguće snage punjenja na pojedinom priključku (10 bodova), duljine jamstvenog roka za otklanjanje nedostataka u jamstvenom roku za isporučenu opremu i izvedene radove (20 bodova) te iskustva stručnjaka (20 bodova).

U predmetnom postupku javne nabave dostavljene su četiri ponude, od kojih je naručitelj jednu nakon provedenog postupka pregleda i ocjene ponuda ocijenio valjanom te je Odlukom o odabiru Broj: 208/2, od 3. veljače 2026. godine odabrao ponudu gospodarskog subjekta Končar d.d., Zagreb, kao ekonomski najpovoljniju.

Na predmetnu odluku o odabiru, koju je naručitelj istoga dana objavio u EOJN RH, urednu žalbu je 12. veljače 2026. godine Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne

nabave izjavio ponuditelj Intis Engineering d.o.o., Zagreb. Žalitelj u bitnom osporava razlog zbog kojega je naručitelj odbio njegovu ponudu, traži da se poništi odluka o odabiru te da mu se naknade troškovi nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku.

Naručitelj u odgovoru na žalbu u bitnom navodi da je pravilno postupio kada je odbio žaliteljevu ponudu, da su žalbeni navodi neosnovani te predlaže žalbu odbiti.

Odabrani ponuditelj, gospodarski subjekt Končar d.d., Zagreb, zastupan po opunomoćeniku Nenadu Mušiću, odvjetniku u Zagrebu, u očitovanju na žalbu u bitnom navodi da je pravilno postupio naručitelj kada je odbio žaliteljevu ponudu te predlaže žalbu odbiti. Ujedno, traži da mu se naknade troškovi nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku.

Tijekom postupka pred ovim državnim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o nadmetanju, zapisnika o otvaranju ponuda, zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, odluke o odabiru, ponude žalitelja te ostalih dokaza.

Žalba žalitelja je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba žalitelja je neosnovana.

Osporavajući razlog zbog kojega je naručitelj odbio njegovu ponudu, žalitelj navodi da je naručitelj pogrešno zaključio da norme ISO 27001, ISO 22301 i ISO 50001 ne predstavljaju dio tehničke i stručne sposobnosti gospodarskog subjekta, već navodno zaseban, nedopušten kriterij na koji se ne može oslanjati. Dodatno ističe da već ima implementirane međunarodno priznate sustave upravljanja sukladno normama ISO 9001 (Sustav upravljanja kvalitetom), ISO 14001 (Sustav upravljanja okolišem) i ISO 45001 (Sustav upravljanja zaštitom na radu i zdravljem zaposlenika). Pojašnjava da se sve navedene norme temelje na jedinstvenoj visokoj strukturi upravljanja, zajedničkim principima upravljanja rizicima, dokumentiranim procesima, internim auditima, upravljanju nesukladnostima te stalnom poboljšanju. Tumači da, iako se norme ISO 22301 (kontinuitet poslovanja), ISO 27001 (informacijska sigurnost) i ISO 50001 (upravljanje energijom) odnose na drugačije upravljačke domene, one su po svojoj strukturi, organizacijskoj složenosti i metodologiji provedbe usporedive s već implementiranim sustavima.

Time je nesporno, smatra žalitelj, da raspolaže uspostavljenim upravljačkim okvirom, procesnom infrastrukturu i auditnim mehanizmima koji omogućuju implementaciju dodatnih sustava bez organizacijskog ili tehničkog rizika. Posebno naglašava da norma ISO 9001 predstavlja temeljni i krovni međunarodni standard sustava upravljanja kvalitetom, na kojem se temelji struktura i metodologija svih modernih ISO upravljačkih normi. ISO 9001 uspostavlja organizacijski okvir za upravljanje procesima, upravljanje rizicima, internu kontrolu, dokumentirane procedure, odgovornosti uprave i mehanizme stalnog poboljšanja. Upravo zbog toga se u stručnoj i poslovnoj praksi smatra osnovom integriranih sustava upravljanja. Smatra da je za izvršenje predmetnog ugovora ključna sposobnost sustavnog upravljanja kvalitetom procesa, rokovima, kontrolom izvedbe i usklađenošću sa zahtjevima naručitelja, a upravo to osigurava implementirani sustav ISO 9001. Stoga je mišljenja da je posjedovanje i aktivna primjena norme ISO 9001 od presudne važnosti za uredno, pravodobno i kvalitetno izvršenje ugovora, dok ostale specifične norme predstavljaju nadogradnju upravljačkog sustava, a ne njegovu zamjenu. Smatra da životno, logično i iskustveno gledano, gospodarski subjekt koji već uspješno održava tri međunarodno

certificirana sustava upravljanja posjeduje organizacijsku i stručnu zrelost za implementaciju dodatnih upravljačkih normi, osobito uz osiguranu stručnu podršku certificirane kuće za implementaciju. Slijedom navedenog, žalitelj zaključuje da ne postoji stvarna niti objektivna zapreka za uredno izvršenje ugovora niti razuman temelj za odbijanje ponude žalitelja zbog formalističkog tumačenja zahtjeva.

Isto tako, smatra opravdanim postaviti pitanje posjeduje li naručitelj koji od traženih brojnih certifikata kada je propisao u postupku javne nabave ovako širok spektar certifikata koje zahtijeva, koji po ovim kriterijima više naliči na natječaj za izgradnju nuklearne elektrane nego deset punionica za električna vozila. Naime, ističe da se dvije tražene norme odnose na zaštitu okoliša i štednju energije u tvrtki isporučitelja. Dvije se pak odnose na kibernetičku sigurnost iako naručitelj izričito traži da sustav upravljanja i centralno mjesto nadzora rada punionica ne bude u oblaku već na lokalnom računalu u prostorijama naručitelja, što je samo po sebi tehnički kontradiktoran uvjet.

Smatra razvidnim da se ovdje radi o prerestriktivnim uvjetima natječaja, na koje je SAFU posebno osjetljiv kad se radi o neoptimalnom trošenju EU sredstava. Kao odlučno žalitelj tumači da ISO norme upravo predstavljaju formalizirane sustave upravljanja kvalitetom, okolišem, informacijskom sigurnošću, kontinuitetom poslovanja i energijom, te su po svojoj pravnoj i stvarnoj naravi dio tehničke i stručne sposobnosti gospodarskog subjekta.

Žalitelj dalje u žalbi ukazuje da dokumentacija o nabavi ne sadrži izričitu, jasnu niti nedvosmisleni odredbu kojom bi se zahtijevalo da ponuditelj mora samostalno posjedovati sve tražene ISO norme, ili kojom bi se zabranilo oslanjanje na sposobnosti drugih gospodarskih subjekata u pogledu sustava upravljanja. Ističe da sukladno ustaljenoj praksi Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, svako ograničenje prava na oslanjanje mora biti jasno, precizno i unaprijed propisano u dokumentaciji o nabavi. U slučaju izostanka takve zabrane, smatra da se dokumentacija o nabavi tumači u korist tržišnog natjecanja i ponuditelja, a ne restriktivno. Smatra da naručitelj stoga nije ovlašten u fazi pregleda i ocjene ponuda retroaktivno uvoditi restriktivno tumačenje koje nije bilo unaprijed propisano.

Nadalje, žalitelj ukazuje na činjenicu da je naručitelj, sukladno članku 293. ZJN 2016, od žalitelja zatražio pojašnjenje navoda iz ESPD obrasca u pogledu oslanjanja na druge gospodarske subjekte. Žalitelj ističe da je u zakonskom roku dostavio detaljno i obrazloženo očitovanje u kojem je jasno objasnio pravnu osnovu oslanjanja na druge subjekte, naveo da su svi relevantni sustavi upravljanja stavljeni na raspolaganje, obrazložio da se radi o tehničkim i organizacijskim resursima nužnim za izvršenje ugovora. Smatra da unatoč tome, naručitelj u odluci o odabiru nije dao nikakav stvarni pravni odgovor na dostavljeno očitovanje, već je isto u potpunosti ignorirao. Smatra da je takvo postupanje protivno svrsi instituta pojašnjenja ponude te predstavlja bitnu povredu postupka, budući da žalitelju nije omogućeno da se njegovi navodi stvarno razmotre, čime je povrijeđeno i načelo transparentnosti.

Žalitelj zatim upućuje na činjenicu da se naručitelj u obrazloženju odbijanja žaliteljeve ponude poziva na određena rješenja Državne komisije i presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske (UsII-109/22-7). Međutim, smatra da se navedeni predmeti odnose na bitno drugačije činjenično i pravno stanje, i to na zajednice ponuditelja, na situacije u kojima dokumentacija o nabavi nije dopuštala oslanjanje te na slučajeve u kojima su norme morale biti ispunjene pojedinačno od svakog člana zajednice.

Dalje ističe da je odbijanjem ponude žalitelja zbog formalističkog tumačenja koje nije unaprijed propisano dokumentacijom o nabavi, naručitelj neopravdano ograničio tržišno natjecanje, doveo žalitelja u neravnopravan položaj u odnosu na druge ponuditelje, povrijedio načelo jednakog tretmana i zabrane diskriminacije. Dodatno ističe da je ponuda

žalitelja bila znatno financijski povoljnija (60% niža) u odnosu na ponudu odabranog ponuditelja, čime je naručitelj odbijanjem ponude žalitelja postupio protivno i ekonomskoj logici javne nabave. Ističe da, razumno, životno i iskustveno gledano, naručitelj koji raspolaže javnim sredstvima nije imao opravdan razlog isključiti bitno povoljniju ponudu zbog formalističkog tumačenja, osobito u situaciji u kojoj je žalitelj dokazao stvarnu sposobnost izvršenja ugovora te dodatno uklonio svaku sumnju u pogledu ispunjenja zahtijevanih sustava upravljanja. Posebno naglašava da se u konkretnom slučaju kod žalitelja radi o proizvodu domaće proizvodnje, s osiguranom lokalnom tehničkom podrškom, servisnom infrastrukturu i izravnom odgovornošću proizvođača, dok je odabrana ponuda temeljena na robi iz uvoza iz Kine koja se na tržištu pojavljuje putem odabranog ponuditelja kao distributera. Žalitelj ističe da se ovdje ne postavlja pitanje nacionalnog podrijetla kao kriterija odabira, već pitanje racionalnog upravljanja javnim sredstvima, sigurnosti opskrbnog lanca, dostupnosti servisa, jamstvenih obveza i dugoročnih troškova održavanja. Ističe da je sukladno članku 4. ZJN 2016, naručitelj dužan postupiti u skladu s načelima ekonomičnosti, učinkovitosti i svrhovitosti trošenja javnih sredstava. Smatra da je odabir ponude koja je približno 60% skuplja, a koja uključuje posrednički distribucijski model i potencijalno veće dugoročne troškove, bez uvjerljivog i razmjernog razloga za odbijanje znatno povoljnije i tehnički sposobne ponude, suprotan tim temeljnim načelima javne nabave.

Zaključuje da je naručitelj ovdje primijenio krajnju i najtežu mjeru, odbijanje ponude, bez da je ispitao stvarnu sposobnost žalitelja za izvršenje ugovora, uzeo u obzir dostupnost i obvezivanje resursa drugih subjekata, procijenio je li takva mjera nužna i primjerena cilju nabave. Time je po mišljenju žalitelja povrijeđeno načelo proporcionalnosti, budući da primijenjena mjera nije ni nužna ni razmjerna legitimnom cilju osiguranja kvalitetnog izvršenja ugovora.

Na kraju žalbe žalitelj ističe da je u međuvremenu poduzeo i dodatne konkretne korake te prilaže ponudu Audax Info d.o.o., Zagreb, od 25. kolovoza 2025. godine, za implementaciju sustava ISO 27001, ISO 22301 i ISO 50001 te ponudu i potvrdu SGS Adriatica, Zagreb, za certifikaciju sustava ISO 27001, ISO 22301 i ISO 50001. Smatra da navedena ponuda potvrđuje da je žalitelj u objektivnoj i realnoj mogućnosti u potpunosti implementirati sve tražene sustave upravljanja u razumnom roku, prije početka ili tijekom izvršenja ugovora, sukladno zahtjevima dokumentacije o nabavi i važećim normama.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da žalitelj pogrešno tumači odredbe ZJN 2016 u pogledu propisivanja obveze posjedovanja propisanih normi. Naime, naručitelj nije, niti je morao, propisati tko mora posjedovati određenu normu, što ovdje znači da se dogodio slučaj da je ponudu dostavila zajednica ponuditelja, tada bi svi članovi zajednice morali posjedovati sve propisane norme. Naručitelj ističe da nije zabranio oslanjanje na sposobnosti drugih gospodarskih subjekata, jer bi to bilo suprotno ZJN 2016, ali da norme ne predstavljaju tehničku i stručnu sposobnost i na njih se ne može osloniti.

Dalje ističe da žalitelj pogrešno tvrdi da je naručitelj ignorirao dostavljeno obrazloženje žalitelja, jer je žalitelj svojim obrazloženjem samo potvrdio da se u predmetnom postupku javne nabave oslonio na norme drugog gospodarskog subjekta.

Također, smatra da se kod obrazloženja odbijanja žaliteljeve ponude pravilno pozvao na Rješenje Državne komisije i Presude VUS-a, iz kojih je razvidan stav da se nije dozvoljeno oslanjati na norme.

Ističe da je pogrešan žalbeni navod da naručitelj formalistički tumači dokumentaciju o nabavi i da je zbog toga neopravdano ograničio tržišno natjecanje, doveo žalitelja u neravnopravan položaj u odnosu na druge ponuditelje te povrijedio načelo jednakog

tretmana i zabrane diskriminacije. Bez obzira na visinu ponuđene cijene, naručitelj ističe da je obavezan vršiti pregled i ocjenu ponuda sukladno dokumentaciji o nabavi i ZJN 2016.

Nadalje, što se tiče navoda iz žalbe koji se tiču naknadne implementacije traženih ISO sustava, naručitelj ističe da je bilo kakav dokaz u tu svrhu trebao postojati do roka za dostavu ponuda u predmetnom postupku javne nabave. Smatra da dostavljeno ne predstavlja nikakav dokaz o posjedovanju traženih normi, kao ni poduzetih jednakovrijednih mjera, nego samo da je postupak ishođenja certifikata u tijeku. Naručitelj ukazuje na činjenicu da je ostavio mogućnost žalitelju da pojasni ili upotpuni svoju ponudu i navede/dokaže da posjeduje tražene norme ili da dokaže da je poduzeo sve jednakovrijedne mjere pod uvjetom da dokaže da su te mjere usklađene s traženim normama, na koji način žalitelj nije postupio.

Odabrani ponuditelj, gospodarski subjekt Končar d.d., Zagreb, u očitovanju na žalbu u bitnom ističe da je u cijelosti suglasan s navodima naručitelja iz odgovora na žalbu, citira odgovarajuće odredbe ZJN 2016 te kao odlučno zaključuje da niti jedan zakonski članak ne propisuje pravo oslanjanja ponuditelja na drugog gospodarskog subjekta radi dokazivanja usklađenosti s određenim normama osiguranja kvalitete.

Ocjenjujući osnovanost žalbenog navoda izvršen je uvid u dio dokumentacije o nabavi naslova Kriteriji kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta s uputama. U točki 6. Sustavi za osiguranje kvalitete i norme upravljanja okolišem, propisano je sljedeće:

„6.1. Norme za osiguranje kvalitete

6.1.1. Pravna osnova: Članak 270. ZJN 2016, gospodarski subjekt mora dokazati posjedovanje potvrde nezavisnog tijela kojim se potvrđuje sukladnost s normama osiguranja kvalitete, uključujući pristupačnost za osobe s invaliditetom. U daljnjem tekstu naručitelj upućuje na sustave osiguranja kvalitete koji se temelje na odgovarajućim serijama europskih normi koje su potvrdila akreditirana tijela, a koja mora gospodarski subjekt priložiti.

6.1.3. Uvjeti: ISO 9001 ili jednakovrijedno, ISO 27001 ili jednakovrijedno, ISO 22301 ili jednakovrijedno.

6.1.4. Način dokazivanja: za potrebe utvrđivanja okolnosti iz ove točke, gospodarski subjekt u ponudi kao preliminarni dokaz dostavlja ispunjeni ESPD obrazac. Naručitelj će zatražiti dostavu popratnih dokumenata. Naručitelj će kao dovoljan dokaz usklađenosti s navedenim normama prihvatiti važeće potvrde (certifikate) tijela akreditiranih za certifikaciju prema navedenim normama osnovanih u nekoj od država članica Europske unije ili dokaz o jednakovrijednim mjerama osiguranja kvalitete ako gospodarski subjekt iz objektivnih razloga nije mogao pribaviti tražene potvrde u odgovarajućem roku, pod uvjetom da dokaže da su te mjere usklađene s traženim normama osiguranja kvalitete.

Gospodarski subjekt mora potvrditi sukladnost sa sljedećim normama osiguranja kvalitete: ISO 9001 ili jednakovrijedno, ISO 27001 ili jednakovrijedno, ISO 22301 ili jednakovrijedno.

Važeći Certifikat ISO 9001 ili jednakovrijedan certifikat ili dokaz o jednakovrijednim mjerama. Obrazloženje: vjerodostojna potvrda nepristrane i akreditirane organizacije da se radi o dobrom i pouzdanom gospodarskom subjektu koji provodi postupke nužne za ostvarivanje planiranih rezultata i trajno ih poboljšava.

Važeći Certifikat ISO 27001 ili jednakovrijedan certifikat ili dokaz o jednakovrijednim mjerama. Obrazloženje: međunarodni standard za upravljanje informacijskom sigurnošću osigurava povećanu sigurnost podataka, povjerljivost, integritet i dostupnost bez kompromitacije integriteta podataka, usklađenost sa zakonskim zahtjevima, smanjenje rizika vezanih za informacijske resurse i planove za odgovor na sigurnosne incidente.

Važeći Certifikat ISO 22301 ili jednakovrijedan certifikat ili dokaz o jednakovrijednim mjerama. Obrazloženje: međunarodni standard za poslovni kontinuitet traži se zbog sigurnosti i pouzdanosti. Standard osigurava planove za kontinuitet poslovanja koji omogućuju brzu reakciju i oporavak od prekida usluga npr. u slučaju incidenta, zaštitu podataka koja uključuje planove za oporavak u slučaju gubitka i zakonsku usklađenost.

6.2. Sustavi ili norme upravljanja okolišem

6.2.1. Pravna osnova: članak 271. ZJN 2016, gospodarski subjekt mora dokazati posjedovanje potvrde neovisnog tijela kojim se potvrđuje sukladnost s sustavom ili normama za upravljanje okolišem. U daljnjem tekstu naručitelj upućuje na Sustav upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja Europske unije (EMAS) ili na druge sustave upravljanja okolišem koji se priznaju u skladu s člankom 45. Uredbe (EZ) br. 1221/2009 ili na norme upravljanja okolišem koje se temelje na odgovarajućim europskim ili međunarodnim normama akreditiranih tijela.

6.2.3. Uvjeti: ISO 14001 ili jednakovrijedno, ISO 50001 ili jednakovrijedno.

6.2.4. Način dokazivanja: za potrebe dokazivanja navedenog, gospodarski subjekt dostavlja ispunjeni ESPD obrazac. Naručitelj će prije donošenja odluke od ponuditelja koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu zatražiti da u primjerenom roku, ne kraćem od 5 (pet) dana, dostavi ažurirane popratne dokumente kojim dokazuje posjedovanje važećih potvrda osiguranja kvalitete i upravljanja okolišem, osim ako već posjeduje te dokumente.

Gospodarski subjekt mora potvrditi sukladnost sa slijedećim normama upravljanja okolišem:

ISO 14001 ili jednakovrijedno. Važeći Certifikat ISO 14001 ili jednakovrijedan certifikat ili dokaz o jednakovrijednim mjerama. Obrazloženje: naručitelj provodi postupak nabave s ciljem racionalnog trošenja prirodnih resursa i sprečavanja onečišćenja okoliša. Certifikat je potvrda naručitelju da gospodarski subjekt vodi brigu o okolišu i da poštuje sve primjenjive zakonske zahtjeve.

ISO 50001 ili jednakovrijedno. Važeći Certifikat ISO 50001 ili jednakovrijedan certifikat ili dokaz o jednakovrijednim mjerama. Obrazloženje: Međunarodna norma za sustave upravljanja energijom koja organizacijama pruža okvir za učinkovito upravljanje energijom. Cilj je poboljšati energetske učinkovitost, smanjiti troškove i smanjiti emisije stakleničkih plinova. Pogodnosti uključuju smanjenje operativnih troškova, povećanje konkurentnosti, usklađenost s regulatornim zahtjevima i poboljšanje reputacije organizacije u pogledu održivosti. Norma zahtijeva uspostavu energetske politike, provođenje energetskeg pregleda, postavljanje ciljeva te kontinuirano praćenje i poboljšanje energetske učinkovitosti.“.

Nadalje, u točki 9. Podaci o pojašnjenju ili upotpunjavanju informacija ili dokumentacije, zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, u odnosu na ponudu gospodarskog subjekta Intis Engineering, navedeno je sljedeće: „31. listopada 2025. godine naručitelj je poslao zahtjev za pojašnjenjem ESPD obrasca u kojem je traženo da ponuditelj pojasni oslanjanje na gospodarskog subjekta Emasys d.o.o., za normu ISO 50001 ili jednakovrijedno, gospodarskog subjekta INTIS d.o.o., za normu ISO 27001 ili jednakovrijedno, gospodarskog subjekta Infigo d.o.o., za normu ISO 22301 ili jednakovrijedno.

4. studenoga 2025. godine ponuditelj je dostavio pojašnjenje u kojem navodi da smatra da norme u svojoj naravi predstavljaju dijelove tehničke i stručne sposobnosti. Naručitelj nije zatražio daljnja pojašnjenja ili upotpunjavanja informacija ili dokumentacije sukladno članku 293. ZJN 2016, jer isto ne bi imalo smisla budući da ponuditelj nije ispunio uvjet posjedovanja normi. Naručitelj nije išao u daljnji pregled i ocjenu ponuda jer ponuditelj ne ispunjava uvjet posjedovanja normi ISO 27001 ili jednakovrijedno, ISO 50001 ili jednakovrijedno i ISO 22301 ili jednakovrijedno.“.

U točki 10. zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, naslova Ponude koje se odbijaju, u odnosu na ponudu gospodarskog subjekta Intis Engineering navedeno je sljedeće: „Nepravilna - ponuda koja nije sukladna dokumentaciji o nabavi. Ponuda ponuditelja Intis Engineering d.o.o., odbija se temeljem članka 295. stavka 1. ZJN 2016, budući da je sukladno članku 3. točki 12. toga Zakona ocijenjena kao nepravilna, jer ponuditelj nije ispunio traženi uvjet posjedovanja sljedećih normi: ISO 27001 ili jednakovrijedno, ISO 22301 ili jednakovrijedno, ISO 50001 ili jednakovrijedno. Naime, ponuditelj se oslonio na gospodarske subjekte Intis d.o.o. za normu ISO 27001, Infigo IS d.o.o., Zagreb za normu ISO 22301 i Emasys d.o.o. za normu ISO 50001. Sukladno članku 390. stavak 1. ZJN 2016, gospodarski subjekt se može, radi dokazivanja ekonomske i financijske sposobnosti ili tehničke i stručne sposobnost, radi dokazivanja ispunjavanja tih sposobnosti, osloniti na sposobnost drugih subjekata, bez obzira na pravnu prirodu njihova međusobnog odnosa. Dakle, norme ISO 27001, ISO 22301 i ISO 50001 nisu uvjet tehničke i stručne sposobnost i na njih se ponuditelj ne može osloniti (rješenje DKOM: KLASA: UP/II-03-02/22-01/168, URBROJ: 354-02/4-22-9, od 12. travnja 2022. godine, presuda VUS, poslovni broj: UsII - 109/22-7). Zahtjev za posjedovanjem norme mora ispuniti sam ponuditelj, a budući da ponuditelj nije ispunio traženi uvjet posjedovanja normi, njegova ponuda je nepravilna i odbija se.“.

Među strankama žalbenog postupka nije sporno da se gospodarski subjekt Intis Engineering d.o.o., Zagreb, ovdje žalitelj, u predmetnom postupku javne nabave oslonio na sposobnost gospodarskih subjekata Intis d.o.o., Zagreb za normu ISO 27001, Infigo d.o.o. za normu ISO 22301 i Emasys d.o.o., Zagreb za normu ISO 50001, što je naručitelju izrijeком potvrdio i tijekom postupka pregleda i ocjene ponuda, odgovarajući na njegov zahtjev za pojašnjenjem ponude u tom dijelu, kao odlučno istaknuvši da smatra da navedene norme, tražene dokumentacijom o nabavi, u svojoj naravi predstavljaju dijelove tehničke i stručne sposobnosti i da je stoga dopušteno u pogledu normi osloniti se na sposobnost drugog gospodarskog subjekta.

Sporno je među strankama žalbenog postupka da li je naručitelj zakonito postupio kada je odbio žaliteljevu ponudu, iz razloga i s obrazloženjem navedenim u prethodno citiranoj točki 10. zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, odnosno, je li u pogledu normi dopušteno oslanjanje na sposobnost drugih gospodarskih subjekata.

U tom smislu žalbeno tijelo prije svega upućuje na odredbe članka 273. ZJN 2016 prema kojima se gospodarski subjekt može, radi dokazivanja ekonomske i financijske sposobnosti ili tehničke i stručne sposobnosti, osloniti na sposobnost drugih subjekata, bez obzira na pravnu prirodu njihova međusobnog odnosa. Iz navedene zakonske odredbe jasno proizlazi da je oslanjanje na sposobnosti drugih subjekata dopušteno isključivo u odnosu na kriterije ekonomske i financijske sposobnosti te tehničke i stručne sposobnosti. S druge strane, zahtjevi koji se odnose na posjedovanje sustava za osiguranje kvalitete i sustava upravljanja okolišem uređeni su posebnim odredbama ZJN 2016, i to člankom 270. (norme osiguranja kvalitete) i člankom 271. (sustavi ili norme upravljanja okolišem). Navedene odredbe uređuju mogućnost da naručitelj od gospodarskih subjekata zahtijeva dokaz o usklađenosti s određenim normama, kao i način dokazivanja te usklađenosti, odnosno dostavljanjem odgovarajućih certifikata ili dokazom o jednakovrijednim mjerama.

Slijedom navedenog, proizlazi da norme osiguranja kvalitete i norme upravljanja okolišem predstavljaju posebnu kategoriju kriterija kvalitativnog odabira gospodarskih subjekata, koja je različita od kriterija tehničke i stručne sposobnosti. Budući da ZJN 2016 izričito dopušta oslanjanje na sposobnosti drugih subjekata samo u odnosu na ekonomsku i

financijsku te tehničku i stručnu sposobnost, a ne i u odnosu na sustave osiguranja kvalitete i sustave upravljanja okolišem, pravilno je naručitelj zaključio da se u pogledu traženih normi nije dopušteno osloniti na sposobnosti drugih gospodarskih subjekata.

Dakle, pravilno je naručitelj ocijenio da žalitelj ne ispunjava uvjet posjedovanja normi ISO 27001, ISO 22301 i ISO 50001, budući da ih sam ne posjeduje, već se u pogledu istih oslonio na druge gospodarske subjekte. Budući da takvo oslanjanje nije dopušteno, naručitelj je zakonito zaključio da žaliteljeva ponuda ne udovoljava zahtjevima dokumentacije o nabavi te ju je pravilno odbio kao nepravilnu.

U odnosu na žalbene navode kojima žalitelj opširno obrazlaže strukturu i međusobnu povezanost različitih ISO normi te tvrdi da posjedovanje normi ISO 9001, ISO 14001 i ISO 45001 upućuje na organizacijsku sposobnost implementacije drugih normi, Državna komisija ističe da navedeni navodi nisu od utjecaja na zakonitost postupanja naručitelja u ovom postupku. Naime, dokumentacijom o nabavi izričito je propisano koje norme gospodarski subjekt mora posjedovati i na koji način mora dokazati njihovu sukladnost. Činjenica da žalitelj posjeduje druge certifikate ili da smatra kako je sposoban u budućnosti implementirati tražene norme ne može nadomjestiti obvezu dokazivanja sukladnosti s normama koje su izrijekom zahtijevane dokumentacijom o nabavi.

Jednako tako, na zakonitost pobijane odluke ne utječu žalbeni navodi prema kojima je žalitelj u mogućnosti implementirati tražene norme u budućnosti, što pokušava potkrijepiti ponudama za uslugu implementacije i certifikacije. Naručitelj je bio ovlašten ocjenjivati ponude prema stanju u trenutku isteka roka za dostavu ponuda, a ne prema okolnostima koje bi eventualno nastupile nakon tog roka. Dostavljene ponude za buduću implementaciju normi stoga ne predstavljaju dokaz o posjedovanju traženih certifikata niti dokaz o jednakovrijednim mjerama u smislu dokumentacije o nabavi.

Nadalje, neosnovan je i dio žalbenog navoda da je naručitelj ignorirao žaliteljevo pojašnjenje dostavljeno na temelju članka 293. ZJN 2016. Iz dokumentacije o postupku proizlazi da je naručitelj zatražio pojašnjenje upravo u pogledu oslanjanja na druge gospodarske subjekte za predmetne norme, na što je žalitelj odgovorio potvrdivši da se na te subjekte oslonio te iznio svoje pravno tumačenje da je takvo oslanjanje dopušteno. Budući da žalitelj ni u tom pojašnjenju nije dostavio dokaz da sam posjeduje tražene norme niti dokaz o jednakovrijednim mjerama, naručitelj je pravilno zaključio da uvjet nije ispunjen. Stoga se ne može prihvatiti navod žalitelja da naručitelj nije razmotrio dostavljeno očitovanje, već je upravo na temelju tog očitovanja utvrdio odlučnu činjenicu da žalitelj predmetne norme ne posjeduje.

U odnosu na žalbene navode kojima žalitelj dovodi u pitanje razmjernost zahtijevanih normi, uspoređuje predmet nabave s drugim vrstama projekata ili propituje posjedovanje certifikata od strane samog naručitelja, Državna komisija ističe da se radi o navodima koji predstavljaju prigovor na sadržaj dokumentacije o nabavi. Takvi prigovori mogli su se isticati samo pravodobnom žalbom na dokumentaciju o nabavi u zakonom propisanom roku. Budući da žalitelj to nije učinio, sadržaj dokumentacije o nabavi postao je obvezujući za sve sudionike postupka, uključujući i žalitelja.

Također nisu od utjecaja na zakonitost osporavane odluke žalbeni navodi koji se odnose na visinu žaliteljeve ponude u odnosu na cijenu odabranog ponuditelja, kao ni navodi o podrijetlu robe, modelu distribucije ili mogućim troškovima održavanja. Naručitelj je, sukladno ZJN 2016, dužan ponajprije utvrditi ispunjava li ponuda sve uvjete propisane dokumentacijom o nabavi. Tek ponude koje su pravilne i prihvatljive mogu sudjelovati u daljnjem postupku ocjenjivanja prema kriteriju za odabir ponude i biti predmetom rangiranja. Budući da je žaliteljeva ponuda pravilno ocijenjena nepravilnom zbog neispunjavanja uvjeta posjedovanja normi, okolnost da je bila cjenovno povoljnija nije od utjecaja na zakonitost odluke naručitelja o njenom odbijanju.

Slijedom svega navedenog, Državna komisija ocjenjuje da je naručitelj pravilno postupio kada je odbio žaliteljevu ponudu iz razloga i s obrazloženjem iz točke 10. zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda te je žaliteljev žalbeni navod neosnovan.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo državno tijelo nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda.

Sukladno prethodno navedenom, a temeljem članka 425. stavka 1. točke 3. ZJN 2016, žalba se odbija kao neosnovana, kako je i odlučeno u točki 1. izreke ovog rješenja.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka, u ukupnom iznosu od 3.275,00 eura, koji se sastoji od prethodno plaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka. Međutim, sukladno odredbi članka 431. stavka 4. ZJN 2016, u slučaju odbijanja žalbe žalitelj nema pravo na naknadu troškova žalbenog postupka. Stoga je odlučeno kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

Odabrani ponuditelj, gospodarski subjekt Končar d.d., Zagreb, zastupan po opunomoćeniku Nenadu Mušiću, odvjetniku u Zagrebu, postavio je zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u iznosu od 156,25 eura, na ime sastava očitovanja na žalbu po opunomoćeniku odvjetniku.

Člankom 431. stavkom 2. ZJN 2016 propisano je da Državna komisija odlučuje o troškovima žalbenog postupka, određuje tko snosi troškove žalbenog postupka i njihov iznos te kome se i u kojem roku moraju platiti, dok je stavkom 3. toga članka propisano da je stranka na čiju je štetu žalbeni postupak okončan dužna protivnoj stranki nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku.

Uzevši u obzir da ne sadrži činjenična utvrđenja i dokaze na kojima je žalbeno tijelo temeljilo odluku u ovoj pravnoj stvari, ocjenjuje se da trošak sastava očitovanja na žalbu odabranog ponuditelja ne predstavlja opravdan trošak nastao mu sudjelovanjem u žalbenom postupku te je stoga odlučeno kao u točki 3. izreke ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog Rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave Rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava.

ZAMJENICA PREDSJEDNICE

Danijela Antolković

